



E-MODUL

PRÁVNÍ RÁMEC VÝZKUMNÉ ORGANIZACE

PRÁVNÍ RÁMEC VÝZKUMNÉ ORGANIZACE

Tento text se v první řadě zabývá výzkumnou organizací – co to vůbec je, jak ji určují evropské předpisy a jaké je postavení výzkumné organizace v českém právním prostředí. Část textu se věnuje také tzv. seznamu výzkumných organizací. Text dále stručně popisuje, v jaké právním prostředí se výzkumná organizace v Česku nachází a jakými právními předpisy se řídí.

POJEM VÝZKUMNÉ ORGANIZACE

Pojem *výzkumné organizace* či od roku 2014 *organizace pro výzkum a šíření znalostí* je důležitým pojmem oblasti evropské hospodářské soutěže a její podkategorie – veřejné podpory. Tato pravidla a definice jsou důležité, protože mají kromě jiného zásadní dopad na financování výzkumných organizací, nakládání s výsledky výzkumné a vývojové činnosti či spolupráci s aplikační sférou.

Samotný pojem je definován v **Nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. 6. 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 SFEU prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem, Úřední věstník L 187, 26. 6. 2014** a ve **Sdělení Komise Rámec pro státní podporu výzkumu, vývoje a inovací (2014/C 198/01, Úřední věstník C 198/1, 27. 6. 2014)** (dále jen Rámec).

Dle těchto dokumentů se „**organizací pro výzkum a šíření znalostí**“ nebo zkráceně „**výzkumnou organizací**“ rozumí subjekt (ENTITA) (například vysoká škola nebo výzkumný ústav, agentura pro transfer technologií, zprostředkovatel v oblasti inovací, fyzický nebo virtuální spolupracující subjekt zaměřený na výzkum), bez ohledu na jeho právní postavení (zřízený podle veřejného, nebo soukromého práva, mající právní osobnost – subjektivitu, či nikoli) nebo způsob financování,

- jehož hlavním cílem je provádět nezávisle základní výzkum, průmyslový výzkum nebo experimentální vývoj nebo veřejně šířit výsledky těchto činností formou výuky, publikací nebo transferu znalostí.
- Pokud tento subjekt rovněž vykonává hospodářské činnosti, je třeba pro financování, náklady a příjmy těchto hospodářských činností vést oddělené účetnictví.
- Podniky, jež mohou uplatňovat rozhodující vliv na takovýto subjekt, např. jako podílníci nebo členové, nesmí mít přednostní přístup k výsledkům, jichž dosáhl.

Rámec dále říká, že organizace pro výzkum a šíření znalostí a výzkumné infrastruktury jsou příjemci státní podpory, pokud jejich veřejné financování splňuje všechny podmínky čl. 107 odst. 1 Smlouvy (Smlouva o fungování Evropské unie).

Principy a zásady uvedené ve výše jmenovaných evropských dokumentech jsou pro Českou republiku a české subjekty právní regulace přímo závazné. České předpisy by se měly na evropské předpisy odvolávat a české orgány je nemohou vykládat – tato pravomoc přísluší pouze Evropské komisi, popřípadě Soudnímu dvoru Evropské unie.

Pojem **výzkumná organizace** přejímá český zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků. Tento zákon upravuje především práva a povinnosti právnických a fyzických osob, úkoly organizačních složek státu zabývajících se výzkumem, experimentálním vývojem a inovacemi (VVI) podporovanými z veřejných prostředků, podmínky této podpory, veřejnou soutěž ve VVI, poskytování informací prostřednictvím informačního systému (IS VaVal) a úkoly orgánů VVI – například Rady pro výzkum, vývoj a inovace (RVVI), Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (MŠMT) či Ministerstva průmyslu a obchodu (MPO).

SEZNAM VÝZKUMNÝCH ORGANIZACÍ

Jak jsme již uvedli výše, postavení výzkumné organizace je naprosto zásadní pro financování činností spojených s výzkumem a vývojem. A to především z toho důvodu, že v souvislosti se členstvím České republiky v EU se financování výzkumu, vývoje a inovací z veřejných prostředků stalo předmětem evropské právní regulace v oblasti hospodářské soutěže, potažmo veřejné podpory (state aid). Je tedy zřetelné, že jakýkoliv poskytovatel veřejných prostředků v oblasti výzkumu a vývoje (ať už se jedná o ministerstvo, agenturu, kraj, obec atd.) se nemůže jen tak rozhodnout a vypisovat a rozdávat dotace, jak se zlíbí. Je zapotřebí dodržovat jasně daná pravidla – ať už se jedná o institucionální či účelovou podporu. Důležité je zdůraznit, že za dodržení podmínek je odpovědný poskytovatel podpory, který musí jasně stanovit, v jakém režimu je podpora poskytována a jaké podmínky má příjemce podpory splnit.

Jak ale určit to, jaké organizace mohou žádat o podporu (účelovou či institucionální) a co a jak musí dokazovat, aby byly v pozici právě výše zmíněné výzkumné organizace a míra jejich podpory byla tudíž maximálně možná? To se dá vyřešit v podstatě dvěma způsoby. Prvním způsobem je ten, že příjemce musí vždy a opakovaně příslušnému poskytovateli dokazovat, že splňuje podmínky – tj. je výzkumnou organizací ve smyslu evropské legislativy. Druhým způsobem je vytvoření určitého „seznamu“ výzkumných organizací, který by byl směrodatný pro poskytovatele podpory a ostatní aktéry v oblasti výzkumu, vývoje a inovací. Pakliže by určitá organizace byla na seznamu, pak by to znamenalo, že splňuje podmínky výzkumné organizace, a tím má nárok na zvýhodněné podmínky čerpání podpory na výzkum, vývoj a inovace – **tj. až do výše 100 % na podporu svých nehmotných činností**. Je nutné dodat, že samozřejmě záleží na každém poskytovateli, zda si určí nějakou míru kofinancování ze strany příjemce – Technologická agentura ČR například podíl kofinancování vyžaduje, Grantová agentura ČR nikoliv. V případě výzkumných organizací lze ale jejich **nehmotné činnosti** z veřejných prostředků financovat až do výše 100 procent.

Z hlediska administrativní náročnosti, a to především u žadatelů a příjemců podpory, je určitě vhodným nástrojem seznam. To ale bezesporu znamená zvýšené administrativní nároky na úřad, který tento seznam spravuje. Je pravděpodobné, že většina těch, co se v prostředí výzkumu, vývoje a inovací pohybuje, ani nezaznamenala či posléze zapomněla, že první seznam výzkumných organizací vedla Rada pro výzkum, vývoj a inovace (RVVI). Ta svým rozhodnutím z října 2014 schválila dokument s názvem *Postup při posuzování*

výzkumných organizací. Subjekty, které chtěly být zařazeny na Seznam výzkumných organizací, musely dokázat splnění následujících kritérií:

- posuzovaný subjekt má samostatnou právní subjektivitu,
- hlavním cílem je provádět nezávisle nehuspodářské činnosti v souladu s Rámcem,
- veškeré zisky z činností v rámci transferu technologií jsou investovány do primárních činností výzkumné organizace,
- podniky, jež mohou uplatňovat rozhodující vliv na posuzovaný subjekt, nesmí mít přednostní přístup k výsledkům,
- subjekt vede oddělené účetnictví nehuspodářských činností,
- vnitřním předpisem je upraven způsob nakládání s výsledky výzkumu a vývoje.

Úřad vlády už od samotného počátku posuzování avizoval, že *„Seznam posouzených výzkumných organizací není závazným stanoviskem, ale pouze doporučením Rady, které subjekty by mohly být považovány za výzkumné organizace, neboť podle názoru Rady splňují podmínky definice "výzkumné organizace". Doporučení je obecné a nezakládá právo daného subjektu na získání institucionální / účelové podpory výzkumu, vývoje a inovací, na míru podpory nebo povinnost poskytovatele takovou podporu poskytnout. Rozhodnutí o poskytování podpory nebo míry podpory je výhradně na zodpovědnosti příslušného poskytovatele a tento seznam je pouze vodítkem.“* Stejně tak se v případě posuzování jednalo o úkon, na který se nevztahoval Správní řád (zákon č. 500/2004 Sb.), a tudíž nebylo možno ani podat opravný prostředek.

Ke 2. 2. 2017 bylo na seznamu výzkumných organizací vedeném RVVI zapsáno 268 subjektů různých právních forem. Doporučující a nezávazná povaha tohoto seznamu se však ukázala jako nepřijatelná. Někteří poskytovatelé nadále vyžadovali po potenciálních příjemcích podpory splnění parametrů výzkumné organizace, přestože příjemci byli na seznamu zapsáni. Seznam nebyl dostatečně „průkazný“ ani pro Ministerstvo financí, které se ho zdráhalo využívat pro účely daňového odpočtu na výzkum a vývoj v případech, kdy daňový subjekt nakupoval výzkumné služby od vysoké školy či výzkumné organizace v souladu s §34d zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů. Vedly se poměrně intenzivní diskuse o tom, kdo by měl seznam výzkumných organizací vést a spravovat a v jakém režimu.

I přes svůj poměrně silný odpor se na základě novely zákona č. 130/2002 Sb. stalo od roku 2018 správním úřadem pověřeným výkonem agendy spojené s **vedením seznamu výzkumných organizací** Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Seznam

výzkumných organizací (SVO) je nově legislativně upraven § 33a zákona a řízení o zápisu do SVO je správním řízením podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Jedná se o řízení zahajované na žádost žadatele, ve kterém žadatel listinnými doklady prokazuje naplnění definičních znaků organizace pro výzkum a šíření znalostí včetně údajů zapisovaných do seznamu. Podrobnější informace k řízení je možno si přečíst v oddíle „Informace pro žadatele o zápis do seznamu výzkumných organizací“ na [webu MŠMT](#).

Zákon č. 130/2002 Sb., stanovuje o seznamu výzkumných organizací následující:

(1) Seznam výzkumných organizací (dále jen „seznam“) je informačním systémem veřejné správy, jehož správcem je Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy.

(2) Do seznamu se zapisují organizace, které požádaly o zápis do seznamu a prokázaly naplnění definičních znaků organizace pro výzkum a šíření znalostí stanovených předpisy Evropské unie⁴⁴⁾ včetně prokázání zapisovaných údajů.

(3) Do seznamu se zapisují tyto údaje o výzkumné organizaci:

- a) obchodní firma nebo název a sídlo výzkumné organizace,*
- b) právní forma výzkumné organizace,*
- c) identifikační číslo osoby, pokud bylo přiděleno,*
- d) datum podání žádosti o zápis do seznamu,*
- e) datum zápisu do seznamu,*
- f) datum poslední aktualizace údajů v seznamu,*
- g) údaje svědčící o naplnění definičních znaků podle odstavce 2,*
- h) další skutečnosti k zapsané výzkumné organizaci, zejména údaje o předmětu činnosti, který definuje výzkumné kapacity.*

(4) Žádost o zápis výzkumné organizace do seznamu, žádost o zápis změny v zapisovaných údajích či žádost o výmaz výzkumné organizace ze seznamu podává statutární orgán žadatele.

(5) Žádost o zápis musí být doložena listinnými doklady prokazujícími skutečnosti, které mají být do seznamu zapsány, a listinami, které se zakládají ve sbírce listin, která je součástí seznamu.

(6) Údaje zapsané v seznamu, s výjimkou rodných čísel, a sbírku listin zveřejňuje Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(7) Při řízení o zápisu výzkumné organizace do seznamu, jakož i při řízení o zápisu změn nebo výmazu dosud zapsaných skutečností, se postupuje podle správního řádu.

(8) *Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy rozhoduje o žádosti o zápis výzkumné organizace do seznamu, jakož i o žádosti o zápis změn nebo výmazu dosud zapsaných skutečností. Nejsou-li splněny podmínky pro zápis, žádost zamítne. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy může zahájit řízení o zápisu změny nebo výmazu i z vlastního podnětu.*

(9) *Organizace zapsané v seznamu mají povinnost jakékoliv změny údajů zapsaných v seznamu, změny údajů rozhodných pro provedení zápisu a změny zakládaných listin (včetně jejich případného zrušení) oznámit Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy, a to do sedmi dnů ode dne, kdy se organizace o takové změně dozví.*

(10) *Kritéria splnění podmínek pro zápis výzkumné organizace do seznamu a způsob jejich posuzování, podmínky pro změny v zápisu a výmaz ze zápisu, obsah sbírky listin a způsob vykazování příjmů z transferu znalostí výzkumných organizací zapsaných v seznamu, prováděného pro účely tohoto zákona, stanoví prováděcí právní předpis.*

Jako prováděcí předpis zmíněný v písm. (10) zákona bylo vydáno **Nařízení vlády č.160/2017 Sb., o sbírce listin seznamu výzkumných organizací a způsobu vykazování příjmů z transferu znalostí.**

K červnu roku 2022 bylo na seznamu výzkumných organizací zapsáno 228 různých subjektů – jedná se o veřejné a soukromé vysoké školy, veřejné výzkumné instituce (včetně všech ústavů Akademie věd ČR), organizační složky státu, příspěvkové organizace, přímo řízené organizace, zapsané ústavy, zájmová sdružení právnických osob, obecně prospěšné společnosti a obchodní společnosti ve formě společností s ručením omezeným či akciových společností. Kromě organizací zaměřených na vysokoškolskou výuku (univerzitní i neuniverzitní vysoké školy) či na nezávislý výzkum (základní i aplikovaný) figurují na seznamu také fakultní nemocnice, památkové ústavy, muzea, knihovny, archivy, informační střediska či poskytovatel informační infrastruktury.

Proč je důležité, kdo je zapsán na seznamu výzkumných organizací? Samozřejmě z důvodu financování výzkumných činností – a to jak nezávislého základního, tak aplikovaného výzkumu. Dále je to důležité v rámci spolupráce – pakliže subjekty žádají společně o veřejné prostředky, jistě je jistější, když jsou na seznamu zapsány. Také je to důležité pro podnikatelské subjekty, které od výzkumných organizací chtějí nakupovat výzkumné služby a následně je uplatnit v rámci daňového odpočtu.

Je však nutné zdůraznit, že skutečnost, že někdo není zapsán na seznam výzkumných organizací vedený MŠMT, nutně neznamená, že nesplňuje podmínky stanovené evropskou legislativou. Dle našeho názoru zcela prokazatelně existují v Česku instituce (většinou

soukromoprávního charakteru), které podmínky splňují, ale o zápis na seznam nepožádaly či s MŠMT vedou soudní spor o provedení zápisu. A bezesporu je na hlubší a delší diskusi, zda některé subjekty, jejichž poslání je bezesporu záslužné, ale výzkum tvoří pouze okrajovou část jejich činností (například muzea či knihovny), mají figurovat na seznamu výzkumných organizací. Podmínky programů financování výzkumu a vývoje včetně infrastruktury v Česku však ve své podstatě donutily některé organizace (například CESNET či science learning centra), aby se za výzkumné organizace prohlásily, posléze usilovaly o zápis na seznam a dále výzkumnou a vývojovou činnost vyvíjely a staly se předmětem pravidelného hodnocení. Již na první pohled je jasné, že povaha výzkumných činností v CESNETU, science learning centrech, muzeích či knihovnách se zásadním způsobem liší od výzkumu prováděného na vysokých školách či v ústavech Akademie věd ČR.

Postoj poskytovatelů podpory je poměrně zajímavý. Někteří poskytovatelé (například Ministerstvo kultury) po příjemcích požadují, aby byli zapsáni na seznamu výzkumných organizací. Jiní poskytovatelé (například TA ČR) o seznamu nemluví, ale požadují, aby příjemce splňoval znaky výzkumné organizace ve smyslu evropských předpisů.

OBLASTI PRÁVNÍ REGULACE VÝZKUMNÉ ORGANIZACE

Jak jsme již naznačili výše, v Česku existuje více než 200 výzkumných organizací různé právní formy. Jedná se o vysoké školy (veřejné, státní a soukromé), veřejné výzkumné instituce, příspěvkové organizace, organizační složky státu, společnosti s ručením omezeným, akciové společnosti, obecně prospěšné společnosti, zapsané ústavy či zájmová sdružení právnických osob. Tyto právnické osoby, založené dle veřejného či soukromého práva, jsou subjektem velkého množství soukromoprávních či veřejnoprávních vztahů. Není to tak, že soukromoprávní subjekty zajímá pouze soukromé právo a veřejnoprávní subjekty pouze právo veřejné. Jedná-li se například o subjekty soukromého práva, pozice výzkumné organizace, tudíž zpravidla též příjemce veřejných prostředků, je činí také subjektem veřejnoprávní regulace. Subjekty veřejnoprávní povahy jsou zase v mnoha svých vztazích (smluvní, pracovněprávní, průmyslověprávní, autorskoprávní atd.) regulovány předpisy soukromoprávními.

Například veřejná vysoká škola či veřejná výzkumná organizace jsou dle našeho názoru příklady právnických osob, které jsou v českém právním prostředí podřízeny nejkomplikovanějším právním vztahům. Pro tyto subjekty (veřejnoprávní korporace hospodařící s vlastním majetkem, řízené principy samosprávy a s poměrně volnou vazbou na svého zřizovatele) je často velmi obtížné balancovat mezi principy veřejného práva (co není dovoleno, je zakázáno) a práva soukromého (co není zakázáno, je dovoleno).

Při analýze právní regulace je vhodné se zaměřit v první řadě na tzv. **korporátní postavení** daného subjektu, tj. výzkumné organizace. Kromě již výše zmíněných evropských předpisů (tj. Rámec) vymezujících podmínky, které musí splňovat výzkumná organizace, jsou pro nás důležité především české zákonné předpisy určující základní organizační uspořádání a vymezení činností. Tyto předpisy je dobré znát, pakliže s daným subjektem vstupuje do jakéhokoliv smluvního vztahu. U vysokých škol je to například zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, u veřejných výzkumných institucí zase zákon č. 341/2005 Sb., o veřejných výzkumných institucích. Pakliže se jedná o ústavy Akademie věd ČR, tak mějme na paměti, že i AV ČR má samostatný zákon, a to č. 283/1992 Sb. U přímo řízených organizací se řídíme zákonem č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích. U výzkumných organizací soukromoprávní povahy se budeme nejčastěji řídit občanským zákoníkem, zákonem o obchodních korporacích či zákonem, dle kterého byly zřízeny, přestože už nemusí být platný (příklad obecně prospěšných společností).

Vztahy, základní principy a aktéry českého výzkumu, vývoje a inovací vymezuje zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, vývoje a inovací z veřejných prostředků. Jedná se

v podstatě o velmi specifický zákon, protože reguluje určitou specifickou oblast včetně financování, zatímco ostatní oblasti (například kultura, sport) sice mají příslušná ministerstva, ale takto specifickou regulaci nemají. Tento právní předpis vymezuje postavení velmi specifického orgánu, kterým je Rada pro výzkum, vývoj a inovace (RVVI). Ta je některými pozorovateli přirovnávána k „ministerstvu financí“ ve výzkumu a vývoji. S takzvanou „stotřicítkou“ si ale v žádném případě nevystačíme, protože výzkumné organizace a obecně oblast výzkumu, vývoje a inovací jsou předmětem další právní regulace.

Důležitou oblastí, kterou jsme zmínili již na začátku studijního textu, je oblast **hospodářské soutěže**, a potažmo veřejné podpory. V současné době se už jedná o svébytnou a specializovanou právní disciplínu, která na české subjekty dopadá ve formě evropské legislativy. Tato oblast je důležitá pro financování výzkumných organizací, jejich vztahy mezi sebou a s aplikační sférou včetně transferu výsledků výzkumu, vývoje inovací. Tuto oblast je vhodné konzultovat s těmi, kteří dané oblasti rozumí. Bohužel v Česku máme vyznavače dvou extrémních názorů. Na jednu stranu ty, kteří problematiku veřejné podpory vidí ve všem a situaci na straně poskytovatelů a příjemců zbytečně komplikují. Na straně druhé tady máme ty, kteří oblast veřejné podpory programově ignorují.

Naprosto zásadní je pro všechny subjekty operující ve výzkumu, vývoji a inovacích oblast **smluvních vztahů**. Smluvní vztahy se vyskytují téměř bez výjimek ve všech činnostech výzkumných organizací – ať už uvnitř či navenek. Na území České republiky je pro nás určující občanský zákoník, ale v rámci přeshraniční spolupráce musí výzkumné organizace často řešit smluvní vztahy s mezinárodním prvkem. Dále je dobré si uvědomit, že výzkumná organizace může být ve vztazích v různém postavení – často v postavením rovném, ale může se ocitnout jak v pozici silnější tak i slabší strany, což má přímý dopad na její postavení a práva a povinnosti v rámci daného smluvního vztahu.

Hlavním aktivem výzkumných organizací jsou jejich zaměstnanci. Velmi důležitou je tedy oblast **pracovněprávní**. Stejně jako jakýkoliv jiný zaměstnavatel v Česku je výzkumná organizace v pracovněprávních vztazích v postavení silnější strany – zaměstnanec tedy v případě sporů používá silnější ochranu. Personalisté a personalistky či obecně vedení výzkumných organizací nemají v této oblasti lehkou úlohu – u výzkumníka či výzkumnice není například zcela banální určit, co jsou to neuspokojivé pracovní výkony. Také tady máme fenomén více úvazků a souběhu pracovních poměrů, což ve výzkumu není nic výjimečného. Připomeňme, že obecně zaměstnanci mohou vedle svého zaměstnání vykonávat výdělečnou činnost shodnou s činností zaměstnavatele jen s jeho předchozím souhlasem. Pro vědecké a pedagogické (a další) činnosti však toto omezení neplatí (§304

zákoníku práce). K tomu se některé organizace dobrovolně přihlásili k ocenění HR AWARD, které zdůrazňuje principy transparentnosti, rovného zacházení atd., a promítá se i do interních pracovněprávních předpisů. A v neposlední řadě se situace komplikuje tím, že narůstá počet zahraničních pracovníků (ze států EU i mimo ně).

Především u právnických osob veřejnoprávního charakteru nesmíme zapomenout na oblast **veřejného zadávání** – situaci ovlivňuje nejen národní legislativa (zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek), podmínky poskytovatelů podpory, ale také vnitřní předpisy výzkumné organizace. Domníváme se, že poté, co určitou dobu byla oblast veřejných zakázek téměř noční můrou, se situace postupně stabilizovala a výzkumné organizace jsou schopny vysoutěžit v daném množství a kvalitě za přijatelnou cenu to, co potřebují.

Velkým tématem, kde se střetává velké množství právních předpisů, je **duševní vlastnictví výzkumné organizace** a nakládání s ním. V první řadě jmenujme samotné vymezení duševního vlastnictví a jeho ochrany. Pohybujeme se jak v oblasti průmyslověprávní, tak autorskoprávní. Kromě základních právních předpisů na národní úrovni (zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, zákon č. 121/2000 Sb., autorský zákon, a další) nesmíme zapomenout na mezinárodní smlouvy a některé předpisy EU.

Na ochranu duševního vlastnictví navazuje poslední dobou velmi podporovaná a medializovaná oblast **transferu technologií a znalostí**. Sem kromě jiného patří licenční smlouvy, prodej duševního vlastnictví či vznik tzv. spin-off společností. Vše může probíhat v národním či mezinárodním prostředí, takže nám do těchto záležitostí vstupují záležitosti národního i mezinárodního práva.

Alfou a omegou výzkumné činnosti je její **financování**, a to především z veřejných prostředků. Až na výjimky (v Česku, v Evropě či kdekoliv ve světě) nemáme výzkumné organizace, které by byly schopny si úspěšným transferem výsledků své nezávislé výzkumné a vývojové činnosti vydělat na svůj provoz a další rozvoj. Proto je většina rozpočtu výzkumných organizací (především veřejnoprávního charakteru) sycena veřejnými zdroji – ať už účelovými či institucionálními prostředky – od různých poskytovatelů podpory. Vztah mezi poskytovatelem a příjemcem veřejných prostředků je regulován především zákonem č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech. Tento vztah za posledních pár let prošel poměrně dost dynamickým vývojem, na který měla dopad především soudní rozhodnutí ve sporech mezi výzkumnými organizacemi a Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy.

Dále je zapotřebí jmenovat oblast **účetnictví a daní**, která má své příslušné regulativy. Sem patří například téma, zda a jaké duševní vlastnictví má být zaneseno do účetní evidence a

jakým způsobem má být oceněno. Mnoho diskusí bylo a je vedeno také v souvislosti s daní z přidané hodnoty.

V případě výzkumných organizací zmíníme ještě jednu oblast, která je velmi specifická a o to důležitější – a tou je **hodnocení**. Hodnocení je spjata především s institucionálním financováním – tj. dlouhodobým koncepčním rozvojem výzkumné organizace (DKRVO). V souladu se zákonem č. 130/2002 Sb. institucionální podporu na DKRVO poskytne příslušný poskytovatel na základě hodnocení podle příslušné metodiky. Přípravou metodiky je pověřena Rada pro výzkum, vývoj a inovace (RVVI). Současně platnou metodikou je Metodika hodnocení výzkumných organizací hodnocení programů účelové podpory výzkumu, vývoje a inovací (Metodika 2017+).